

KUCSMÁS SZIKORA: Minek vóna a?

MÁRI: Hásze odaadta a pénzt annak a pribéknek!

KUCSMÁS SZIKORA: Oda, oda. Majd be is csukják érte.

MÁRI: Dehogy csukják be, amikó mellépett!

KUCSMÁS SZIKORA: Nono, csak nem gondolod, hogy jó pézt adtam neki? Hamisat adtam én! Ujpestit!... Hásze nemcsak ú él ésszel!

(Függöny.)

Ó, IFJUSÁGOM.

*Ó, ifjúságom, vad, merész, kalandos!
Mily gyötrő vággal gondol rád az este
fényében, kit már megcsókolt a langyos
szellő, az égen csillagot keresve.*

*Ó, roppant ég! Ó, óriási multam!
Ó, mámor, mely föllobogott, kavargott!
Ó, mult világa, melyből nem tanultam
amelyben elfeledtem ezer arcot.*

*Ma nem vágyom sikerre, győzelemre.
Ma már nem törtetek vadul, teremve,
minden csatát és győzelmet megúnván.*

*Mert a szemem már minden hajnalt látott
s búcsúztatom a szép, megúnt világot,
míg könnyörtelen Éjtszaka borul rám.*

Marconnay Tibor.